

สรุปหัวข้อข่าวด้านการเกษตรที่สำคัญ นสพ.ประจำวัน 14 ตุลาคม ๒๕๕๘

เรื่อง	หนังสือพิมพ์
1. เปิดผลวิจัย 5 ชนิดสินค้าเกษตร สศก.เร่งขับเคลื่อนแผนพัฒนา โลจิสติกส์-โซ่อุปทาน	แนวหน้า
2. เกาะข้าวเกษตร	เดลินิวส์
3. โป่งคำโมเดล ปฏิบัติการถอนพิษข้าวโพด	กรุงเทพธุรกิจ
4. มอบนโยบาย	แนวหน้า
5. บิ๊กตูเอจจริงเร่ง'โซนนิ่งพื้นที่เกษตร'	โพสต์ทูเดย์
6. 5 เสือแผนสูงยุคล้มตีสู่'ไต้หวัน'ปลัดเกษตรฯขอทุกฝ่ายใจเย็นๆ ชดเชยส่วนต่างราคาขาย	ฐานเศรษฐกิจ
7. คอถัมน์ ข้าวสั้น: ค้านอนุฯสรรหา กยท.เลือกบอร์ด	ประชาชาติธุรกิจ
8. ไทยจัดประชุมชลประทานโลกถกรับมือ'อากาศเปลี่ยนแปลง'	ประชาชาติธุรกิจ
9. ลุยนโยบายลดต้นทุนการผลิตกสส.หนุนสหกรณ์บริหารงาน ยึดหลักธรรมาภิบาล	สยามรัฐ
10. เปิดกรูกรรม.คู่3-'อภิศักดิ์'อู่ฟู้สุด394ล้าน	ข่าวสด
11. คอถัมน์ เศรษฐกิจเกษตร: อินโดฯประกาศรับรองพื้นที่ปลูกหอมแดงไทย	เดลินิวส์

เปิดผลวิจัย5ชนิดสินค้าเกษตร

สศก.เร่งขับเคลื่อนแผนพัฒนาโลจิสติกส์-โซ่อุปทาน

นายสุรพงษ์ เจียสกุล รักษาการแทน เลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (สศก.) เปิดเผยว่า ในปีงบประมาณ 2558 สศก. ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ดำเนินการศึกษาและวิจัยโลจิสติกส์และโซ่อุปทานสินค้าเกษตรที่สำคัญ เพื่อกำหนด แผนพัฒนาโลจิสติกส์การเกษตร จัดทำตัวชี้วัด และสร้างเครื่องมือการประเมิน ประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการกิจกรรมโลจิสติกส์ (Logistics Performance Index: LPI) ของสินค้าเกษตรสำคัญ 5 ชนิด ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง ยางพารา ทุเรียน และหน่อไม้ฝรั่ง

ทั้งนี้ สศก. ได้จัดประชุมสัมมนา กลุ่มย่อย (Focus Group) 15 จังหวัด ได้แก่ นครสวรรค์ สุพรรณบุรี นครราชสีมา สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี อุตรดิตถ์ บึงกาฬ สระแก้ว เพชรบูรณ์ กาญจนบุรี ระยอง ตราด ชุมพร และสงขลา ระหว่างเดือนมิถุนายน-สิงหาคม 2558 เพื่อรับฟัง ข้อคิดเห็น โดยพบประเด็นปัญหาที่น่าสนใจ ในโซ่อุปทานสินค้าเกษตรแต่ละสินค้า ดังนี้ ข้าว พบว่า โซ่อุปทานข้าวทั่วไป หลังสิ้นสุดโครงการรับจำนำข้าว ความ ต้องการเมล็ดพันธุ์ลดลงมาก ทำให้เมล็ดพันธุ์ค้างสต็อก เกษตรกรนิยมเก็บเมล็ดพันธุ์เองเพื่อลดต้นทุน ทำให้เกิดปัญหาข้าวพันธุ์อ่อนปนในข้าวหอมมะลิตั้งแต่ระดับต้นน้ำ ลูกค้าต่างประเทศบางรายจึงให้ตรวจ DNA ข้าวเพื่อรับรองคุณภาพสินค้าซึ่งเป็นภาระที่เพิ่มขึ้น สำหรับโซ่อุปทานข้าวคุณภาพ ลูกค้าต่างประเทศมีความต้องการข้าวคุณภาพจำนวนมาก แต่มีผลผลิตไม่เพียงพอ เนื่องจากเกษตรกรไม่สามารถเจาะกลุ่ม ลูกค้ารักสุขภาพได้ ต้องกลับไปขายให้กับโรงสีเดิม ราคาเท่าเดิม และล้มเลิกการผลิตข้าวคุณภาพในที่สุด ดังนั้น จึงควรส่งเสริมให้โซ่อุปทานข้าวคุณภาพเข้มแข็งโดยเฉพาะ เรื่องการตลาด

มันสำปะหลัง พบปัญหาโรคติดคิ้ว และราคาสินค้าตกต่ำในฤดูกาลเก็บเกี่ยว ผลผลิต ทำให้บางจังหวัดเสนอแนวทางแก้ไข ได้แก่ การชะลอการขุด แปรรูปแล้วสต็อกในโรงงาน แบ่งมันสำปะหลัง หรือดำเนินการ ทั้งสองทางเลือกควบคู่กัน ปัญหาวิ่งรถเที่ยวเปล่าซึ่งเกิดจากรถบรรทุกขึ้นทะเบียนขนส่งสินค้าเกษตร ทำให้ขาดกลับไม่สามารถรับสินค้าอื่นกลับได้ ปัญหาการขนส่งสินค้าทางรถไฟซึ่งมีหัวรถจักรและแควไม่เพียงพอ แต่อย่างไรก็ตาม 2 ปีที่ผ่านมา มีการขนส่งสินค้าไปกับขบวนรถโดยสารได้ซึ่งมีปริมาณขึ้นต่ำลดลง ทำให้การขนส่งสินค้ายืดหยุ่นมากขึ้น การขนส่งสินค้าทางราง แต่รถไฟไทยยังไม่ได้รับการปรับปรุงเท่าที่ควร ทำให้ 2-3 ปีที่ผ่านมา ไม่มีการขนส่งสินค้าทางรถไฟ โดยตรงจากประเทศไทยไปมาเลเซียผ่านด่านป่าดงเบงชาร์ ถูกค้างใจใช้วิธีการจ้างรถหัวลากเพื่อลากตู้คอนเทนเนอร์จากโรงงานไปขึ้นรถไฟฝั่งมาเลเซียแล้วส่งต่อไปท่าเรือป็นัง แต่เกิดปัญหาหัวลากไม่เพียงพอ นอกจากนี้ในภาคตะวันออกซึ่งเป็นพื้นที่ปลูกยางพาราเดิม มีเฉพาะตลาดกลางยางพารา จระของ แต่กระบวนการดำเนินงานยังมีข้อจำกัด

ทุเรียน พบว่าล้งรับผิดชอบต้นทุน โลจิสติกส์เป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากมาเก็บเกี่ยว และรับซื้อถึงสวน แต่การเก็บเกี่ยวทุเรียนอ่อนยังเป็นปัญหาโลจิสติกส์ที่ต้องปรับปรุง และหน่อไม้ฝรั่ง ทางผู้ประกอบการจะส่งรถห้องเย็นมารับซื้อสินค้าถึงจุดรวบรวมของสถาบันเกษตรกร แต่เนื่องจากปัญหาโรคระบาดและพันธุ์หน่อไม้ฝรั่งไม่เพียงพอ ทำให้ปริมาณสินค้าที่ผลิตได้ลดลงมาก ต้นทุนโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการเพิ่มขึ้นจาก 1 บาท/กิโลกรัม เป็น 10 บาท/กิโลกรัม

ดังนั้น จากสภาพปัญหาสำคัญของเกษตรกรในพื้นที่ข้างต้น สศก. จึงได้เร่งจัดทำรายละเอียดแนวทางการพัฒนาโลจิสติกส์และโซ่อุปทานสินค้าเกษตรทั้ง 5 ชนิด เพื่อผนวกกรรมากรายงานฉบับสมบูรณ์ (Draft Final Report) โดยกำหนดจัดสัมมนาเพื่อระดม

ความคิดเห็นที่มีร่างรายงานฉบับดังกล่าวในปลายเดือนตุลาคมนี้ ก่อนจะนำเสนอรายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report) ต่อ วช. และ สกว. ภายในเดือนพฤศจิกายน 2558 ต่อไป

เกาะข่าวเกษตรประจำฉบับวันพุธที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2558.....○ จังหวัดราชบุรี จัดประชุมชี้แจงทำความเข้าใจผู้ประกอบการเพาะเลี้ยงจระเข้ พื้นที่ จังหวัดราชบุรี ณ ห้องประชุมหลวงยกกระบัตร ชั้น 3 ศาลากลางจังหวัดราชบุรี โดยมี นายรณภพ เหลืองไพโรจน์ รองผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรี เป็นประธานในการประชุม.....○ นายปริญญา เพ็งสมบัติ รองอธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ นำคณะผู้บริหารกรม ข้าราชการ พนักงานทั้งส่วนกลาง และภูมิภาค เข้าแสดงความยินดีกับ ดร.วิณะโรจน์ ทรัพย์ส่งสุข อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ ในโอกาสที่เข้ารับตำแหน่งใหม่ ณ ห้องประชุมกรมส่งเสริมสหกรณ์ เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๘.....○ ณ กรมส่งเสริมการเกษตรอาคาร 1 ชั้น 2 ห้องประชุมโอเพอร์เรชั่นเนิร์ม นายสงกรานต์ ภัคคีติก รองอธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร ฝ่ายส่งเสริมและฝึกอบรม และ นายพรหมโชติ ไตรเวช ผู้ตรวจราชการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ร่วมประชุม กำหนดแนวทางในการคัดเลือกยูวเกษตรเพื่อเข้ารับการอบรมวิชาการเกษตรในประเทศ ญี่ปุ่น ในโครงการความร่วมมือในการท่องเที่ยววิถีเกษตรในชุมชนเกษตร.....○ พลเอกฉัตรชัย สาริกัลยะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พร้อมคณะ ลงพื้นที่ตรวจเยี่ยมการส่งเสริมการเกษตรในรูปแบบแปลงใหญ่และศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้ามันสำปะหลัง โครงการภัยแล้งจังหวัดกำแพงเพชร โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดกำแพงเพชรให้การต้อนรับ.....○ ในการนี้ นายสุรพงษ์ เจียสกุล หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รักษาการแทนเลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร พร้อม นางสาวจริยา สุทธิไชยา รองเลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ร่วมลงพื้นที่ในครั้งนี้ด้วย.....○

“คิด ทางไทย”

โป่งคำโมเดล ปฏิบัติการ ถอนพิษข้าวโพด

มองจากที่ไกลๆ
ภาพภูเขาหัวโล้น
ในจังหวัดน่าน
อาจบาดใจใครหลายคน
แต่ถ้าชุมเข้ามาใกล้ๆ
จะเห็นว่าหลายพื้นที่
กำลังไปได้ดีกับแนวทาง
ลด-ละ-เลิกปลูกข้าวโพด
เพื่อพลิกฟื้นผืนป่า
บนรากฐานภูมิปัญญา
ของชุมชน

เรื่อง : ชุตินา ชันเจริญ
ภาพ : สุภาวิณี ทรงพรพาณิชย์

‘สันติสุข’ อำเภอซึ่งครั้งหนึ่งเคยมี
ป่าไม้อุดมสมบูรณ์ ถูกถากถางในช่วง
หลายปีที่ผ่านมาว่าเป็นเมืองหลวง
ของข้าวโพด ท่ามกลางภาพสีหม่นของภูเขาหัวโล้น
และการโยนบาปให้ชาวบ้าน ความพยายามปรับเปลี่ยน
วิถีการผลิตเพื่อฟื้นฟูป่าเกิดขึ้นมาหลายปีแล้ว ณ บ้าน
โป่งคำ ตำบลทุ่งพงษ์ และถือเป็นต้นแบบของปฏิบัติการ
ถอนพิษข้าวโพดที่รับประกันความยั่งยืน

เลิกยาก แต่เลิกได้
พันถนนสายน่าน-สันติสุข ที่ในอดีตถูกสร้าง
ขึ้นเพื่อใช้ลำเลียงไม้จากการสัมปทาน ลัดเลาะสู่พื้นที่
บ้านโป่งคำ ข้าวโพดที่ยืนต้นรับน้ำฝนเริ่มบางตาลไป
ไม่ใหญ่ปรากฏตัวให้เห็นเป็นระยะ ก่อนจะมองเห็นสวน
เกษตรที่เต็มไปด้วยไม้ผล แปลงผัก บ่อปลาและสัตว์
อาหารอีกหลากหลายชนิด
ทิล บังเมฆ อดีตผู้ใหญ่บ้านโป่งคำ เล่าว่าเมื่อ
ก่อนก็ปลูกข้าวโพดเหมือนกับคนอื่นๆ แต่พอเริ่ม
มีปัญหาสุขภาพ เห็นคนใกล้ตัวเจ็บป่วย ออดสงสัย
ไม่ได้ว่าสาเหตุอาจจะมาจากสารเคมี จึงพยายามหาทาง

เลือกอื่นในการทำมาหากิน กระทั่งได้เข้ามาที่ศูนย์เรียนรู้
วัดโป่งคำ ซึ่งมีพระครูสุจิตมเป็นผู้อำนวยความสะดวก ทำได้
ให้ทั้งความรู้และกำลังใจในการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตไป
สู่รูปแบบของเกษตรผสมผสาน หรือที่คนที่นี่เรียกว่า
‘เกษตรปราณีต’

“ท่านพยายามหาผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ
มาเป็นครูให้พวกผมได้เรียนรู้ทั้งเรื่องการเลี้ยงสัตว์
การปลูกพืชผัก ทุกเรื่องเลย แม้แต่เรื่องของอาชีพ
ใหม่ๆ ท่อฝ้าย้อมสีธรรมชาติ จนเกิดความมั่นใจและ
นำไปทดลองใช้ในพื้นที่ของตัวเอง”

ผู้ใหญ่ทิล ย้อนอดีตว่าเหตุที่เลือกปลูกข้าวโพด
เป็นเพราะพื้นที่บริเวณนี้มีความลาดชัน ขาดแคลน
แหล่งน้ำ ทำให้ปลูกพืชชนิดอื่นยาก ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์
นั้นปลูกง่าย ไม่ต้องดูแลมาก ไม่มีทุนก็ทำได้

“ทางพ่อค้าคนกลางเขามีทุนให้ ใครอยากทำ
ข้าวโพดก็มากู้ได้ แต่ขายคนอื่นไม่ได้นะ เพราะว่าเอา
ทุนเขามา แล้วเขาก็กดราคาเราด้วย อีกแบบหนึ่งคือไป
กู้แบงก์ พอขายปุ๊บก็เอาเงินไปคืนเขา เหลือเศษเท่าไร
ก็ได้แค่นั้น พอจะทำต่อก็จำเป็นต้องไปกู้เขาอีกเรื่อยๆ”
ผู้ใหญ่ทิล บอกว่าแม้มันจะนำมาซึ่งวงจรหนี้สินไม่รู้จบ
แต่เหตุที่เกษตรกรส่วนใหญ่ยังคงไม่เลิกปลูกข้าวโพด

กรุงทพรธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 2,000,000
Ad Rate: 2,400

Section: จดประกาย/หน้าแรก

วันที่: พุธ 14 ตุลาคม 2558

ปีที่: 29

ฉบับที่: 9883

หน้า: 3(ล่างขวา), 1

Col.Inch: 263.54 Ad Value: 632,496

PRValue (x3): 1,897,488

ศิลป์: สีสี่

หัวข้อข่าว: ไปงค์ค่าโมเดล ปฏิบัติการถอนพิษข้าวโพด

เพราะไม่รู้จะเริ่มต้นอาชีพใหม่อย่างไร ไม่มั่นใจว่าจะมีรายได้เพียงพอสำหรับเลี้ยงครอบครัวหรือไม่ ที่สำคัญคือยังไม่ตระหนักถึงผลกระทบที่ตัวเอง และสภาพแวดล้อม

“ทุกวันนี้ถามว่าทำเกษตรปราณีตกับเกษตรเชิงเดี่ยวมันต่างกันอย่างไร เกษตรปราณีตคือเราต้องอยู่กับมัน อยู่กับพื้นที่ ต้องรักมัน ต้องละเอียดมาก ทำไปศึกษาไปตัวว่าพืชชนิดไหนเป็นอย่างไร ปลูกได้กับพื้นที่ไหม แต่ถ้าเราปลูกพืชเชิงเดี่ยว มันก็จะไม่ค่อยปราณีตเท่าไร พอถึงช่วงเก็บเกี่ยว ก็เก็บขาย ไม่ค่อยจะยากเท่าไร”

เจอโจทย์อย่างนี้ หลายคนจึงเบือนหน้าหนีตั้งแต่วัยยังไม่เริ่ม แต่ผู้ใหญ่ที่ลืกละเลยที่จะชักชวนคนอื่นให้หันมาใส่ใจประโยชน์ของการทำเกษตรแบบผสมผสานโดยวิธีการบ้านๆ คือจับเข้าคุยกัน

“ผมเปรียบเทียบให้เขาฟังว่า ระหว่างทำข้าวโพดกับทำเกษตรอินทรีย์ ผมมีเนื้อที่อยู่ 15 ไร่ ปลูกข้าวโพดประมาณ 40 กิโลกรัม ใช้ต้นทุนทั้งหมดประมาณ 40,000 กว่าบาท(ต่อปี) ผลผลิตข้าวโพดได้ประมาณ 120 กระสอบ ปีที่ผ่านมามีรายได้ 60,000 กว่าบาท กำไรก็ 20,000 กว่าบาท ทำกันสองคนก็เฉลี่ยกัน ที่นี้มาเปรียบเทียบที่ผมทำเกษตรปราณีต ในพื้นที่ 1 แปลง ผมทำปอกกบ 2 บ่อ เล้าไก่ 1 เล้า คอกหมู 1 คอก แล้วก็แปลงผัก โรงเรือนปลูกพริก มะเขือ พักแพง ในเนื้อที่ประมาณ 2 งาน พื้นที่ที่เหลือก็ทำอย่างอื่น เฉพาะผักแปงผมขายได้ 16,000 บาท หักต้นทุนประมาณ 2,000 เป็นค่าปุ๋ยอินทรีย์ แล้วผมจะได้จากหมู กบ ไก่ ได้จากพืชผักอย่างอื่นอีก พริกมะเขือแทบไม่ได้อะไร คิดคร่าวๆ ว่าในหนึ่งไร่หนึ่งแสนนี่น่าจะเกิน”

รายได้ดี แต่มาทีละนิดทีละหน่อย บางชนิดได้เป็นรายวัน บางอย่างเป็นรายเดือน ไม่ได้เป็นก้อนใหญ่รายปีเหมือนข้าวโพด แต่ก็ไม่ต้องหักกลบลบหนี้กับใคร แล้วยังไม่ต้องห่วงเรื่องสารเคมี ทั้งจากการฉีดพ่นและผักที่ซื้อมาจากตลาด

ตัวอย่างดีๆ อย่างนี้ที่บ้านโป่งคำไม่ได้มีเฉพาะเกษตรกรรุ่นใหญ่ แต่คนรุ่นใหม่อย่าง **อนุศิษฐ์ อินตะพันธ์** หนุ่มน่านที่ตัดสินใจหันหลังให้ กทม. กลับบ้านเกิดมาเป็นเกษตรกร ก็ใช้พื้นที่ของตนสร้างแรงบันดาลใจให้คนอยากเปลี่ยน

“ตอนกลับมาอยู่บ้าน ผมไม่รู้จะทำอะไร พอทำข้าวโพดก็ชวนทำ ผมเลยลองทำดู ปีแรกก็จดทุกอย่างเลยครบ ลงทุนไปเท่าไร ค่าจ้างอะไรเท่าไร ปีนี้ถึงลงทุนไปประมาณ 60,000 บาท (ต่อปี) ตอนขายได้ประมาณ 80,000 ทำสองคน ได้กำไรประมาณ 20,000 บาท มาคิดแล้วไหนเราจะต้องเจอกับสารเคมีสุขภาพก็ไม่ได้แล้ว พอกันแก่ลงทุกวัน ถ้าจะทำต่อไปต้องจ้างเขาก็มาคุยกับพ่อว่าถ้าพ่อจะทำต่อ ผมไม่ทำแล้วนะ ปีหน้าผมจะทำเกษตรปราณีต ผมไปดูงานมาแล้วหลายที่ในพื้นที่มีทุกอย่าง เลี้ยงหมู เลี้ยงวัว เลี้ยงปลา ปลูกผักสวนครัว มีอาหารทุกอย่างในสวน แล้วผมก็ตั้งใจจะทำเมล็ดพันธุ์ผักพื้นบ้าน เพราะว่ามันเป็น

รากอาหารของเรา ถ้าเราไม่อนุรักษ์ก็ต้องไปซื้อของบริษัทมา แต่ถ้าเราผลิตเอง นอกจากจะลดต้นทุนแล้วยังเป็นการอนุรักษ์พันธุกรรมให้อยู่ต่อไป”

เขาวางมาจนถึงจุดนี้ถูกหว่า “บ้า” ไม่รู้จักครั้งยังตอนที่เอ่ยปากว่าอยากมีนาขั้นบันได... “ปี 53 ตอนมาพูดบางคนเขาวัวบ้าหรือเปล่านั้นที่ไหนมาใส่ มันสูง แต่ผมก็ทำงานได้ ตอนนั้นไม่ต้องซื้อข้าวกินแล้ว เลี้ยงวัว 7 ตัว ตัวผู้เรากี่ขาย ตัวเมียเก็บไว้แหล่งอาหารก็มีหน่อไม้ มีเห็ด มีผักหวานป่าอะไรพวกนี้ แล้วก็ปลูกไม้ผลรวมกับป่า ส่วนรายได้ก็อีกด้านก็คือทำเมล็ดพันธุ์ผักพื้นบ้านขาย ขายดีมากครับ ได้กำไรเยอะกว่าข้าวโพดเยอะ”

เรียกว่าลงแรงมากขึ้นอีกนิด ให้ใจกับมันอีกหน่อยก็จะพบกับผลลัพธ์ที่น่าพอใจ ทุกวันนี้เกษตรกรต่างรุ่นแต่ใจเดียวกันยังคงขยายความคิดไปสู่คนอื่น ๆ โดยผู้ใหญ่ที่ลืกลบกว่า ใครสนใจทำเกษตรผสมผสานตอนนี้ไม่ยากแล้ว เพราะในพื้นที่มีโครงการสร้างฝายสร้างอ่างเก็บน้ำ มีระบบน้ำน้ำเข้าในแปลง สามารถปลูกพืชได้ทุกลูกก่อนจะทิ้งท้ายว่า “เกษตรปราณีตเหนือแถมดีมีความสุขนะ”

ปัจจุบันพื้นที่บ้านโป่งคำมีเกษตรกรนอกกระแสแล้ว 53 ครอบครัว เปลี่ยนพื้นที่ปลูกพืชเชิงเดี่ยวให้เป็นเกษตรผสมผสานได้มากกว่า 500 ไร่ แต่ทั้งหมดนี้เป็นเพียงแค่ส่วนหนึ่งของแนวคิดที่ใหญ่กว่า นั่นคือการฟื้นฟูพื้นที่ป่ารักษาทรัพยากรซึ่งเป็นเป้าหมายระยะยาวที่คนน่านบ้านนี้ขอจัดการเอง

สวมหมวกให้ภูเขา ใส่รองเท้าให้ดินค่อย

“ข้าวโพดมาก...ป้าหาย” เป็นตรรกะง่ายๆ ที่แทบจะไม่มีใครปฏิเสธ แต่หากต้องการแก้ปัญหาพืชเชิงเดี่ยวรุกรานพื้นที่ป่าคงต้องย้อนไปถึงที่มาของความยุ่งยากในวันนี้ **พระครูสุจิต นันทกิจ** เจ้าอาวาสวัดโป่งคำลำดับเหตุการณ์ให้ฟังว่า

“เมื่อปี 2512 ตอนนั้นอากาศยังดีๆ เห็นข้าวโพดมันมาพร้อมกับกรมป่าเมืองน่าน ต้นไม้ใหญ่ถูกตัดลงไป แล้วก็พืชเศรษฐกิจคือข้าวโพดเข้ามา แต่ช่วงนั้นก็ไม่มีแรงเท่าไร เกษตรกรทำเท่าที่กำลัของตัวเองจะทำได้ แต่ว่ามันมาแรงอีกครั้งก็ปี 2518-2529 หลังจากที่มีการสัมปทานป่าจนไม่ใหญ่หมดไป คนที่มีอิทธิพลในท้องถิ่นบางคนมีกำลัพอกก็ไปเอาไม้ซุงส่งออกไป พื้นที่ตรงนั้นเลยกลายเป็นที่ปลูกข้าวโพดเพราะว่ามันเป็นพืชชนิดเดียวที่ปลูกแล้วได้ขาย มีพ่อค้ามาซื้อถึงที่ หลังจากนั้นก็หยุดไปพักหนึ่ง คราวนี้กลับมาแรงมากในปี 2539-2540 ช่วงพองสบู่แตก อันนี้คนหนีจากกรุงเทพกลับมาแล้วก็ไม่รู้จะทำอะไร มีที่ดินอยู่ก็กลับมาถากถางแล้วปลูกข้าวโพด

แรกๆ ก็ทำด้วยแรง แต่ระยะหลังมันมีเครื่องทุ่นแรงเข้ามา อย่างเช่น เลื่อยยนต์ เลื่อยโซ่ ต้นไม้ก็ไม่ต้องใช้แรงคนไปตัด เคยตายหญ้าเองก็ใช้ยาฆ่าหญ้า สายพ่นเมื่อก่อนยาวแค่ 10-20 เมตร ใช้แบบสะพายหลัง ตอนหลังก็กลายเป็นกันลำห้วยแล้วใช้สายยาวขนาด 300 เมตร 500 เมตร คราวนี้ไร่ข้าวโพดมันก็คลุมภูเขาทั้งลูก อันนี้ก็เป็นอันตรายอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้น แล้ว

จุดเด่นของข้าวโพดคือมันง่ายตรงที่ว่าเมล็ดพันธุ์อะไรก็ไม่ต้องไปหายาก ไม่มีเงินก็ทำได้เพราะมีแหล่งทุนไม่ว่าจะเป็นจะเป็นทุนที่เป็นทางการ ทุนที่ไม่เป็นทางการ ใครไม่มีก็สามารถไปซื้อมาได้ คุ้มได้ แล้วเวลาขายไม่จำเป็นต้องแบกหรือหาไปขายตามท้องตลาด มีพ่อค้ามาซื้อถึงที่ แล้วก็แย่งกันซื้อด้วย แต่บังเอิญว่าราคามันอยู่กับพ่อค้า”

“ปลูกง่าย ขายคล่อง” กลายเป็นแรงดึงดูดให้เกษตรกรหันมาปลูกข้าวโพดกันขนานใหญ่ แม้ว่าจะต้องแลกด้วยทรัพยากรในท้องถิ่นและสุขภาพของตนเอง แต่พวกเขาก็หวังว่า มันจะนำมาซึ่งความกินดีอยู่ดี ทั่วๆ ความจริงกลับตรงกันข้าม

“จุดอ่อนคือข้าวโพดเป็นพืชที่เกษตรกรไม่สามารถพึ่งตนเองได้ ต้องพึ่งข้างนอกทั้งหมด ตั้งแต่การเตรียมพื้นที่ การใช้สารเคมี ยาฆ่าหญ้า ปุ๋ยเคมี เมล็ดพันธุ์ แม้แต่การต่อทุนยังต้องพึ่งภายนอกเป็นหลัก เมื่อพึ่งภายนอกก็มองเห็นความยั่งยืนค่อนข้างลำบาก”

ในสายตาของผู้ที่เฝ้ามองการเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติด้วยความเป็นห่วง พระครูสุจิต จึงได้ริเริ่มต้นโครงการ “สวมหมวกให้ภูเขา ใส่รองเท้าให้ดินค่อย” และผลักดันแนวคิดนี้มาอย่างจริงจังในช่วงปี 2551-2552

“เมื่อป่าหายไป ดินก็เสื่อม น้ำก็หาย อาหารมันก็หดหายไปด้วย ก็เลยคิดว่าถ้าเราปล่อยทิ้งไว้อย่างนี้ถ้าเราไม่ฟื้น มันก็จะมีปัญหา ปัญหาคือคนจะอยู่ในหมู่บ้านชุมชนลำบาก”

วางรูปแบบไว้คร่าวๆ ว่า ต้องเริ่มจากการฟื้นฟูพื้นที่เพื่อคืนน้ำให้แหล่งน้ำธรรมชาติ คืนทรัพยากรต้นน้ำให้ชุมชน จากนั้นจึงพัฒนาคนเพื่อให้คนมาจัดการน้ำจัดการป่า แต่กว่าจะไปถึงปลายทางได้ ต้องผ่านบันไดขั้นแรก นั่นคือ การเปลี่ยนพื้นที่ปลูกข้าวโพดให้เป็นป่า “การเริ่มต้นไม่มีอะไรง่าย พระอาจารย์มองว่าวิถีเกษตรมันไม่ใช่เราขาดอะไร แล้วคนอื่นมาเติม อันนั้นมันไม่ยั่งยืน วิถีเกษตรมันจะความยั่งยืนได้มันต้องอาศัยบริบทในพื้นที่ตรงนั้น เราจะทำอย่างไรให้ดินมันดี เราจะทำอย่างไรให้มีน้ำที่ดี เราจะทำอย่างไรให้คนมันดี เมื่อสามสิ่งดีมันก็จะสัมพันธ์กัน”

คำถามแรกๆ ที่นำไปสู่กระบวนการปรับเปลี่ยนวิถีคิดของชาวบ้านคือ “ทำไมเขาปลูกข้าวโพด 30 ไร่ แต่ไม่เอา 30 ไร่มาปลูกไม้สัก ปลูกป่า ปลูกอะไร แล้วก็หาผลผลิตจากตรงนั้น ภายใน 3 ปี 5 ปี มันน่าจะไ้มากกว่า ทำไมเขาชีวิตไปแลกกับเงินที่ได้จากการปลูกข้าวโพด ซึ่งมันไม่คุ้ม ก็เลยคิดว่าถ้าเราฟื้นคืนพื้นที่ตรงนั้นจะต้องทำอย่างไร”

หลังจากได้พูดคุยแลกเปลี่ยนกับชาวบ้าน คำตอบที่ได้คือเขามองไม่เห็นปัญหา และมองไม่ออกว่าจะเปลี่ยนแปลงได้อย่างไร โมเดลเริ่มต้นจึงต้องมีตัวช่วย...

“สมมติเขามี 30 ไร่ เราช่วยปรับพื้นที่ให้มันเหมาะสมกับการเพาะปลูก 3 หรือ 4 ไร่ ที่เหลือปล่อยให้มันเป็นป่า อันนี้เป็นโครงการที่พระอาจารย์เรียกว่า สวมหมวกให้ภูเขา ใส่รองเท้าให้ดินค่อย หมายความว่าทำอย่างไร

ให้ภูเขาหัวโล้นมีต้นไม้เหมือนโดนสวมหมวก แล้วเราจะทำอะไรให้ขอบลำห้วยล้าคลองที่เป็นคลองธรรมชาติขึ้นมาสัก 50 เมตร มีพืชผักพื้นบ้านเป็นตัวกรองเมื่อฝนตกลงมาชะล้างหน้าดิน มันจะทำให้ตรงนั้นมีปุ๋ยด้วย แล้วก็ไม่ได้ทำให้ลำห้วยล้าคลองตื้นเขินเมื่อมีน้ำแล้วพวกปลูกปลาลำน้ำก็เข้ามาพืชผักก็จะขึ้นมา เหมือนเราสวมรองเท้าลงไป”

อ่านต่อหน้า 3

ต่อจากหน้า 1

จาก 1 เป็น 2 จาก 2 เป็น 4 ขยายออกไปเป็นเครือข่าย พังดูเหมือนง่าย ๆ แต่กว่าจะเปลี่ยนความคิดเปลี่ยนความเคยชินของชาวบ้านได้ต้องใช้เวลา ใจหยั่งทำทนายอย่างนี้ พระอาจารย์บอกว่าต้องใช้ทั้งข้อมูลและศรัทธา “ต้องพูดคุยกันบ่อยๆ ที่สำคัญคือพระอาจารย์พูดแล้วมีข้อมูลมานำเสนอด้วย เช่น เราเก็บข้อมูลมาว่าถ้าเราปล่อยป่าทิ้งไว้สัก 3 ไร่ ในป่านั้นจะมีพืชสมุนไพรเท่าไร มีพืชอาหารเท่าไร แล้วปีหนึ่งเก็บเห็ดได้เท่าไร หน่อไม้ได้เท่าไร ลองมาคำนวณเป็นมูลค่า มันก็เห็นตัวเลข ชาวบ้านเขาก็เห็นภาพ แล้วนอกจากฐานข้อมูล พระอาจารย์ว่าเรื่องการสร้างแรงจูงใจก็สำคัญ บางครั้งเขาถามว่าไม่ให้ปลูกข้าวโพดแล้วจะให้ทำอะไร พระอาจารย์ก็บอกว่า ปลูกอะไรก็ได้ที่มันกินได้ แล้วโยมกินอะไรบ้างล่ะ ให้แต่ละคนเล่ามา เมื่อเล่ามา มันก็จะเป็นข้อมูลให้เห็นว่าทุกวันนี้สิ่งที่กินไม่ได้ปลูก ต้องไปซื้อที่ตลาด ก็ถามเขาว่าแล้วแพ่งมัย ถ้าปลูกเองโยมก็ไม่ต้องซื้อ ไม่ซื้อก็เท่ากับว่าเราปิดกระเป๋าสตางค์

ถามต่อว่าแล้วจะเพิ่มรายได้ได้อย่างไร ก็บอกไปว่าเอาอย่างนี้ อันไหนที่พระอาจารย์ช่วยได้จะช่วยเหลือ อันไหนที่ช่วยไม่ได้ พระอาจารย์จะเป็นตัวเชื่อมองค์กร หน่วยงานที่เข้ามาเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ เช่น การปรับจากที่ลาดชันมาเป็นแปลงที่

ปลูกพืช มันต้องใช้เครื่องจักรเครื่องยนต์เดี่ยวประสานกับหน่วยงานให้ชาวบ้านเขาก็ดีใจ แต่ว่าทักษะในการผลิตมันอยู่ที่พวกโยมนะ สมมติโยมอยากจะได้วันละ 300 บาท ในพื้นที่ 3 ไร่ อาตมาไม่สามารถจะทำได้ มันอยู่ที่โยมว่าต้องปลูกอะไรบ้าง ไม่ต้องมาก ปลูกมะเขือให้ขายได้วันละ 10 บาท พริก 10 บาท ถั่วฝักยาว 10 บาท ตำลึง 10 บาท ถั่ว 10 อย่างก็ได้ 100 บาท ถั่ว 30 อย่าง มันก็ได้ 300 บาทแล้วใช้มัย แต่สมมติถ้าเราอยากจะได้เดือนละ 15,000 มันต้องเพิ่มปุ๋ยสูตรลงไปเพิ่มประมงลงไป จากขายผัก 300 บาท ขายปลาขายกบไปอีกสัก 100 บาท ขายไก่ไปอีกสัก 100 บาท มันก็กลายเป็นวันละ 500 บาท เดือนนึงก็พอๆ กับคนที่จบปริญญาตรี”

คำอธิบายง่ายๆ แต่ดูมีความหวังนี้ ไม่เพียงโน้มน้าวใจชาวบ้านได้ ยังทำให้ชีวิตของพวกเขาเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี ขณะที่ความฝันที่จะเห็นภูเขาหัวโล้นปกคลุมด้วยสีเขียวๆ ของต้นไม้มันก็เริ่มมีความเป็นไปได้ เช่นเดียวกับหมุดหมายที่จะลด-ละ-เลิกการปลูกข้าวโพดเพื่อคืนสันติสุขให้อำเภอแห่งนี้

เปลี่ยน‘อำนาจ’ เป็น‘อำนาจ’

ถ้าจะถอดรหัสความสำเร็จในการลดพื้นที่ปลูกข้าวโพดของบ้านโป่งคำ คงไม่มีอะไรสำคัญไปกว่า “กระบวนการมีส่วนร่วม” ซึ่งเกิดจากการทำงานร่วมระหว่างชาวบ้าน พระ และกองทุนด้านวิชาการ อย่างสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ฝ่ายวิจัยเพื่อท้องถิ่น

“โครงการการพัฒนาศักยภาพเครือข่ายเกษตรผสมผสาน เข้ามาสนับสนุนชุมชนในการปรับเปลี่ยนทั้งเรื่องของแนวคิดและ

กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับพืชเชิงเดี่ยว เริ่มต้นจากการสืบค้นปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ที่มีผลกระทบหลายๆ ด้าน แล้วมาคุยกันว่าเราน่ารวมกลุ่มกันเพื่อที่จะช่วยกัน ทบทวน เรียนรู้สถานการณ์ปัญหาต่างๆ โดยมี วัดและพระอาจารย์เป็นผู้ให้คำปรึกษา นำไปสู่การปรับเปลี่ยนทั้งกระบวนการผลิตและเศรษฐกิจรายได้อะไรต่างๆ” อภิสิทธิ์ ลัมยศ เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิจัยเพื่อท้องถิ่น กล่าว

และแม้ว่าการพัฒนาที่เกิดขึ้นจากความ ต้องการของชุมชน การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นบนฐานคิดและการตัดสินใจของชาวบ้าน จะมีพลัง ในการขับเคลื่อนโครงการต่างๆ สุขความยั่งยืนได้ แต่ความกังวลของหลายๆ ฝ่าย ยังอยู่ที่นโยบาย ของรัฐที่เข้าช่วย “คนคิดไม่ได้ทำ คนทำ ไม่ได้คิด”

“ระบบราชการที่เข้ามาส่งเสริมชาวบ้าน ส่วนใหญ่มาสอน แต่ไม่ได้สร้างแรงจูงใจ ใช้เรื่องของอำนาจ ไม่ใช่ขบวนการอำนาจ อำนาจก็เหมือนว่ามาชี้ผิดชี้ถูก แต่อำนาจ หมายความว่ามาส่งเสริมให้เขามีส่วนในการรับผิดชอบแล้วก็ชอบตรงนี้” พระครูสุจิต วิเคราะห์และว่าบางครั้งต้องมองให้ชัดถึงสาเหตุ ที่ชาวบ้านเลือกปลูกข้าวโพดมากกว่าอย่างอื่น

“บางคนเขาปลูกข้าวโพดก็เพื่อที่จะได้ เงินตอบแทน เพราะเวลาข้าวโพดมีปัญหา เกิดภัยแล้ง ว่างภัย ดินถล่ม รัฐบาลประกาศ พื้นที่ภัยพิบัติ ก็ได้เงินชดเชยแล้ว มันง่าย มากๆ ขณะที่เกษตรกรอินทรีย์ เกษตรผสมผสาน ขนาดไปขึ้นทะเบียนพืชผักที่ปลูกไว้ เขายังไม่รับเลย”

“แรงจูงใจเป็นเรื่องสำคัญ ที่ผ่านมารัฐมองเกษตรกรที่ปลูกพืชแค่สี่อย่าง คือ ข้าว ยางพารา มันสัสมะหลัง และข้าวโพด มีกองทุนเข้าไปแทรกแซง แต่ว่าเกษตรกรที่ปลูกพืชเศรษฐกิจขั้นพื้นฐาน ขึ้นทะเบียน ก็ไม่ได้ ตลาดก็ไม่ดี”

ข้อมูลจากสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ระบุว่าปี 2558-59 พื้นที่ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 0.9 เปอร์เซ็นต์ คิดเป็นได้ตรงอำเภอสันติสุขว่า 48 เปอร์เซ็นต์ ได้กลายเป็นภูเขาหัวโล้นไปเรียบร้อยแล้ว ดังนั้น ก่อนที่จะขึ้นเวทีที่ชาวบ้านว่าเป็นคนทำลายป่า ถึงเวลาแล้วที่ต้องมองตามนิ้วที่เหลียวว่าชี้ไปที่ใครบ้าง

“ถ้ารัฐบาลไม่อนุญาตให้นายทุนนำเข้า พวกสารพิษสารเคมี เช่น ยาฆ่าหญ้า ปุ๋ยเคมี อะไรแบบนี้เข้ามา เกษตรกรไม่มีปัญหาที่จะทำการเกษตรในพื้นที่ใหญ่ๆ หรือถ่มมัน เป็นความอ่อนแอของกลไกรัฐที่คุณไม่สามารถดูแลสภาพพื้นที่ได้ เมื่อคุณดูแลไม่ได้ คุณยัง

กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 200,000
Ad Rate: 2,400

Section: จุดประกาย/หน้าแรก

วันที่: พุธ 14 ตุลาคม 2558

ปีที่: 29

ฉบับที่: 9883

Col.Inch: 263.54 Ad Value: 632,496

หน้า: 3(ล่างขวา), 1

PRValue (x3): 1,897,488

คลิ๊ป: ๓๓๕

หัวข้อข่าว: โป่งคำโมเดล ปฏิบัติการถอนพิษข้าวโพด

ปฏิบัติการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนท้องถิ่น ที่อยากจะช่วยดูแลอีก” พระนักพัฒนาแห่งบ้านโป่งคำ เอยถึงจำเลยแรกที่ต้องรับผิดชอบร่วมกัน ขณะที่อีกหนึ่งกลุ่มซึ่งทำเป็นไม่รู้ไม่เห็นไม่ได้ก็คือ ผู้บริโภค เพราะไม่ทุกต้นที่ถูกตัดไปเพื่อใช้เป็นพื้นที่ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ สัตว์เหล่านั้นเป็นอาหารในชีวิตประจำวันในทุกท่านคุ้นเคย

“เราก็ไม่ได้เรียกร้องให้คุณมาช่วยคนน่าน พันหญ้า แต่อยากได้กำลังใจและแรงจูงใจให้กับกลุ่มเกษตรกรที่อยากจะเปลี่ยนแปลง”

ผู้ใหญ่ทิล ในฐานะเกษตรกรผู้หันหลังให้กับข้าวโพด ยืนยันว่าหลายคนไม่ยอมทำร้ายตัวเองแต่ไม่มีทางเลือก ส่วนชาวบ้านที่เลือกเปลี่ยนวิถีชีวิตเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม ก็ไม่ได้รับการสนับสนุนเท่าที่ควร

“ที่ผ่านมามีชาวบ้านเสนอแผนในการลดพื้นที่ปลูกพืชเชิงเดี่ยวมาเป็นพืชอินทรีย์ แต่เขาไม่ค่อยเห็นความสำคัญของแผนที่บ้านเสนอแล้วจะมาโทษว่าเกษตรกรเป็นผู้ทำลายป่า พุดก็พุดไปเถอะ ถ้าอยากจะให้ชาวบ้านลดพื้นที่ปลูกข้าวโพดก็ต้องฟังหน่อย... ฟังเกษตรกรบ้าง”

เสียงชุมชนอาจไม่ดังพอ ป่าของชุมชนอาจไกลเกินมองเห็น แต่อย่าลืมว่า ด้วยพลังของชุมชนเท่านั้นที่จะพลิกฟื้นผืนป่าได้อย่างยั่งยืน

แนวหน้า

Naew Na
Circulation: 800,000
Ad Rate: 900

Section: โลกธุรกิจ/เกษตร-สิ่งแวดล้อม
วันที่: พุธ 14 ตุลาคม 2558
ปีที่: 36 **ฉบับที่:** 12596
Col.Inch: 15.03 **Ad Value:** 13,527
ภาพข่าว: มอบนโยบาย

หน้า: 13(ซ้าย)
PRValue (x3): 40,581

คลิป: ชาว-ดำ

บิ๊กตูเอาจริงเร่ง'โซนนิ่งพื้นที่เกษตร'

โพสต์ทูเดย์ นายกฯ สั่งมหาดไทย-เกษตรฯ สำรวจความคิดเห็นเกษตรกร หากรัฐจัดโซนนิ่งพื้นที่เกษตร

พล.ต.สรรเสริญ แก้วกำเนิด โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เปิดเผยว่าการประชุมคณะรัฐมนตรี (ครม.) เมื่อวันที่ 13 ต.ค.ที่ผ่านมา พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้กำชับให้กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) เร่งลงพื้นที่ไปชี้แจงและถามความเห็นเกษตรกรที่ประสบภัยแล้งว่า ต้องการที่จะให้รัฐบาลช่วยเหลืออะไรบ้างเพิ่มเติม เพื่อต้องการให้การช่วยเหลือตรงกับประชาชนมากที่สุด และให้รวบรวมความเห็นเสนอกลับมาภายใน 30 วัน

ขณะเดียวกัน ให้หารือและถามความเห็นกลับเกษตรกรถึงแนวทางที่รัฐบาลจะใช้การโซนนิ่งพื้นที่เกษตรด้วยว่าเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร เพื่อจะนำมาใช้ในการ

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร

“นายกฯ กำชับว่านอกจากไปถามประชาชนว่าจะให้ช่วยเหลืออะไรแล้ว ให้ใช้โอกาสนี้ถามประชาชนเรื่องการโซนนิ่งด้วยว่าเกษตรกรเห็นอย่างไรโดยพืชที่จะส่งเสริมจะต้องเหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ที่กระทรวงเกษตรฯ ได้ศึกษาไว้หรือพื้นที่โซนนิ่งเพื่อจะเป็นทางเลือกให้เกษตรกร โดยเฉพาะในกลุ่มของพื้นที่ไม่เหมาะสมกับการปลูกข้าว ซึ่งโอเดียนีรอนายกฯ สมคิด ได้หารือกับครม.ไว้เมื่อสัปดาห์ก่อน และนายกฯ ได้ให้ไปลองถามประชาชนดู จะได้มีข้อคิดเห็นของประชาชนกลับมาพร้อมกับโครงการที่ประชาชนต้องการให้ช่วยเหลือ แต่ยังไม่ลงรายละเอียดแต่อย่างใด” พล.ต.สรรเสริญ กล่าว

ทั้งนี้ แนวทางการส่งเสริมการปลูกพืชที่เหมาะสมกับพื้นที่นั้น พล.ต.สรรเสริญ กล่าวว่า ในเบื้องต้นที่มีการหารือ เช่น

รัฐจะจูงใจโดยการช่วยเหลือเรื่องค่าเช่าที่ดิน ค่าปัจจัยการผลิต การเชื่อมโยงตลาด และรัฐเป็นผู้รับซื้อหลังจากผลผลิตขายได้ก็จะมีกำไรผลกำไรให้เกษตรกร

พล.อ.ฉัตรชัย สาริกัลยะ รมว.เกษตรและสหกรณ์ กล่าวว่า ก่อนหน้าเคยมีการพูดเรื่องนี้ แต่เมื่อรัฐต้องรับซื้อผลผลิตและหาตลาดจำหน่าย สุดท้ายเกรงว่าจะไปซ้ำรอยโครงการรับซื้อข้าว จึงยังไม่มี การพูดเรื่องนี้ แต่เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการเกษตรในอนาคตที่จะใช้นโยบายโซนนิ่งเข้ามาขับเคลื่อนภาคเกษตร นายกรัฐมนตรีจึงให้เตรียมทำข้อมูลไว้ เพราะหากไม่ปรับระบบการผลิตอนาคตเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไทยจะแข่งกับเพื่อนบ้านลำบาก เพราะต้นทุนสูงกว่าประเทศอื่น

ก่อนหน้านี้กรมพัฒนาที่ดินได้ระบุว่า มีพื้นที่ไม่เหมาะสมกับการปลูกข้าว 12 ล้านไร่ จากพื้นที่ปลูกข้าว 60 ล้านไร่

5 เลือแผนสูงยุลุ่มดีล 'ให้หนาน'

ปลัดเกษตรฯขอทุกฝ่ายใจเย็นฯชดเชยส่วนต่างราคาขาย

วงการยางปั่นกระแส 5 เลือ ตลบหลังมังกร ยุลุ่มดีลให้หนาน แอน ออกยื่นข้อเสนอรับซื้อยางทั้งสต็อก 4 แสนตัน “ฉัตรชัย” บอกรอจนครบ สัญญา ก่อน 21 พ.ค. 59 ด้าน กษย. เผย คณะทำงานเล็งของบ 1.5 หมื่น ล้านบาท ชดเชยส่วนต่างยางพารา 15 ไร่ ปลัดเกษตรฯออกตัวไม่ทราบ ต้องรอ “ประยุทธ์” เคาะในที่ประชุม กษย. วอนทุกฝ่ายใจเย็น

จากกรณีที่ “ฐานเศรษฐกิจ” ติดตาม ระบายสต็อกยางของรัฐบาลมาอย่างต่อเนื่อง นั้น ล่าสุดทางบริษัท ไซน่าให้หนาน รับเบอร์ อินดัสทรี กรุ๊ปฯ คู่สัญญาของ องค์การสวนยาง (อ.ส.ย.) เดิมปัจจุบัน เป็นการยางแห่งประเทศไทย (กยท.) นั้น มาวางแอล/ซีแล้ว ค่ายาง 1 หมื่นตัน ยัง เหลือเงินค่าปรับผิดสัญญารับมือจะต้อง ชำระค่าปรับเป็นเงิน 6.60 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อตันต่อเดือน คิดเป็นเงินไทยราว 41 ล้านบาท ขึ้นอยู่กับการคำนวณค่าเงินบาท ในแต่ละวันจะไม่เท่ากัน

ล่าสุด แหล่งข่าวจากกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ เปิดเผยกับ “ฐาน เศรษฐกิจ” ถึงผลการหารือ (วันที่ 9 ต.ค. 58) ระหว่าง พล.อ.ฉัตรชัย สาริกัลยะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กับตัวแทนบริษัท ไซน่าให้หนานฯ เรื่อง แผนการรับมือยางและจ่ายเงินค่าปรับ ผิดสัญญารับมือยาง จำนวน 41 ล้าน บาทนั้น ทางบริษัทได้ขอเวลาไปหารือกับ บริษัทแม่ ประเทศจีนก่อน ด้านผู้แทน จาก กยท. จึงได้เสนอให้ทางบริษัทใช้เงิน ส่วนต่างที่เป็นเงินเกินค่าจ่ายยางมาใน แต่ละครั้งนั้นจ่ายไปพลาทก่อน (โดยปกติ ในข้อสัญญาการรับมือ คู่สัญญาจะต้อง มาวางเงินค่ายางในราคาโลกกรัมละ 60 บาท) จึงทำให้ปัจจุบัน ยังมีเงินจ่ายเกิน เหลืออยู่ประมาณกว่า 80 ล้านบาท

ขณะเดียวกันผู้สื่อข่าวรายงานว่า มีกระแสข่าวหนึ่งเกิดขึ้นท่ามกลางรัฐบาล กับให้หนาน โดยมีคำยืนยันจากแหล่งข่าว

ผู้ประกอบการยางว่า กลุ่มบริษัทใหญ่ใน วงการยางไทย หรือกลุ่ม 5 เลือ ได้เสนอ ความเห็นกับ พล.อ.ฉัตรชัย ให้ยกเลิก สัญญากับบริษัท ไซน่าให้หนาน รับเบอร์ อินดัสทรี กรุ๊ปฯ รับซื้อยางเก่าพ่วงยาง ใหม่จำนวน 4 แสนตัน โดยทางกลุ่ม 5 เลือเสนอตัวจะรับซื้อยางในสต็อกไว้เอง ทั้งหมด ในราคาโลกกรัมละ 42-43 บาท แต่ทางรัฐมนตรีได้แจ้งว่าจะต้องปฏิบัติ ตามสัญญา จนกว่าสัญญาจะสิ้นสุดในวันที่ 21 พฤษภาคม 2559 ส่วนทางบริษัท ชิโนเค็ม กรุ๊ปฯ เป็นรัฐวิสาหกิจจีน ที่มา ขอซื้อยาง ปริมาณ 2 แสนตันนั้นกำลัง อยู่ในระหว่างการแก้ไขสัญญา รวมทั้งสิ้น ที่จะต้องขายยางให้กับประเทศจีน ใน 2 สัญญา จำนวน 6 แสนตัน กำหนดการ รับมอบ 2 หมื่นตันต่อเดือน แบบจีทูจี (ดูตารางประกอบ)

“วงการตั้งข้อสังเกตสาเหตุที่ 5 เลือสนใจซื้อยาง เพราะยางที่เหลือเป็น ยางคุณภาพดี เพราะอีกด้านหนึ่งเป็นทั้ง ผู้รับจ้างผลิตในโครงการรัฐ ยังแปลงโกดัง ส่วนหนึ่งเก็บสต็อกรัฐบาล อาจมองแนว โนมว่าราคาจะปรับดีขึ้นเพราะในอีก 1-2 สัปดาห์ ด้วยเหตุที่รัฐบาลจะเร่งคลอด มาตรการอุ้มชาวสวนขึ้นมาทั้ง 16 มาตรการ เดิมมาปรับปรุงใหม่ และชดเชยราคาขาย อีกด้านหนึ่ง กยท.ยังเหลือเงินอีก 2 พัน ล้านบาทจากโครงการบีพีเฟอ์ฟันด์ จะ ต้องมาซื้อยางเพิ่มเพื่อกระตุ้นราคาขายให้ ขึ้นทั้งระบบ ดังนั้นมาซื้อยางเก็บในราคา ต่ำ หวังฟื้นกำไรช่วงยางราคาปรับตัวสูง”

ขณะที่นายธีรภัทร ประยูรสิทธิ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เปิดเผย ว่า ขณะนี้มีเรื่อง 2 เรื่องเร่งด่วนที่ พล.อ.ฉัตรชัย มอบหมายให้คณะทำงาน เร่งหาแนวทางการแก้ไขปัญหาราคายาง

> ระบายซื้อขายยางพาราในสต็อก 2 โครงการรัฐบาล

คู่สัญญา	ชนิดยาง	จำนวน (ตัน)	กำหนดการส่งมอบ
1. บริษัท ไซน่า โทหนานฯ	ยางแผ่นรมควันทุกประเภท	176,000	ครบกำหนดส่งมอบ
	ยางแท่ง STR 20	23,000	วันที่ 21 กันยายน 2558
	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	150,000	ครบกำหนด
	ยางแท่ง STR 20	50,000	วันที่ 21 พฤษภาคม 2558
2. บริษัท ชิโนเค็ม กรุ๊ปฯ		200,000	อยู่ระหว่างการทำสัญญา
	รวม	608,000	

ที่มา : “ฐานเศรษฐกิจ” รวบรวม

อยู่ ได้แก่ 1.ให้คณะทำงานศึกษาแนวทางการชดเชยส่วนต่างราคาขายพารา หลังจากนั้นจะส่งเรื่องให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้อนุมัติว่าจะชดเชยราคาที่เท่าใดในการประชุมคณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ (กนย.) ในเร็วนี้ และเรื่องที่ 2 รัฐมนตรีได้สั่งให้นายวีระศักดิ์ ขวัญเมือง ผู้ว่าการยางแห่งประเทศไทย (กยท.) ทำปฏิทินเป็นรายวันว่าในแต่ละวันทำอะไรบ้าง เพื่อให้ทัน 30 วันที่เหลืออยู่ในกรอบเวลา 120 วัน (ครบวันที่ 11 พ.ย. 58) จึงขอให้เกษตรกรใจเย็น ทางกระทรวงมิได้นิ่งนอนใจ เพราะนโยบายการแก้ปัญหาต่อไปนี้เกษตรกรจะเป็นศูนย์กลาง เน้น เร็ว รุกต่อเรื่องนี้

แหล่งข่าวจากกนย. กล่าวว่า ในวันที่ 15 ตุลาคม 2558 นี้จะมีประชุม กนย. เพื่อจะชดเชยส่วนต่างราคาขายพารา ที่คณะทำงานศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติการชดเชยส่วนต่างราคาขายพารา แทนการรับซื้อผลผลิตเก็บสต็อกปี 2558/2559 (วันที่ 14 ต.ค. 58) ว่าจะมีการของรัฐบาล 1.5 หมื่นล้านบาท จะจ่ายเงินชดเชยส่วนต่างให้เฉพาะเกษตรกรรายย่อยที่มากขึ้นทะเบียนสมาชิก กยท. ตามพื้นที่สวนยางเปิดกรีตจริงเท่านั้น แต่ไม่เกินครัวเรือนละ 15 ไร่

ทั้งนี้การคำนวณผลผลิตยางกรีต อาทิ ภาคใต้ ผลผลิต 253 กิโลกรัมต่อไร่ ภาคตะวันออก ผลผลิตจำนวน 237 กิโลกรัมต่อไร่ เป็นต้น นำราคาในตลาดกลางยางพาราเฉลี่ย 12 เดือน (บาท/กิโลกรัม) จะได้ กิโลกรัมละ 45 บาท โดยมีราคาเป้าหมายที่ กิโลกรัมละ 60 บาท ส่วนต่างที่ รัฐบาลจะต้องจ่ายชดเชย กิโลกรัมละ 15 บาท จะเสนอรัฐบาลจ่ายชดเชยเป็นรายภาค

ประชาชาติ ธุรกิจ

Prachachart Turakij
Circulation: 120,000
Ad Rate: 1,350

Section: การตลาด/เศรษฐกิจภูมิภาค

วันที่: พุธที่ 15 - อาทิตย์ 18 ตุลาคม 2558

ปีที่: 38

ฉบับที่: 4775

หน้า: 25(ขวา)

Col.Inch: 8.02

Ad Value: 10,827

PRValue (x3): 32,481

คลิป: ๓๓

คอลัมน์: ข่าวสั้น: ค้านอนุสรรหา กยท.เลือกบอร์ด

ข่าวสั้น

ค้านอนุสรรหา กยท.เลือกบอร์ด

นายวีระศักดิ์ สีนธุงค์ ประธานสัมพันธ์ สภาเกษตรกรชาวสวนยางแห่งประเทศไทย เปิดเผยว่า ที่ประชุมคณะกรรมการ สภาได้มีมติเป็นเอกฉันท์ คัดค้านคณะ อนุกรรมการสรรหาการยางแห่งประเทศไทย ที่จะให้เป็นผู้มีอำนาจคัดสรรตัวแทน ชาวสวนยางพาราไปเป็นผู้ทรงคุณวุฒิการ ยางแห่งประเทศไทย (กยท.) หรือบอร์ด กยท. จำนวน 5 คน จากจำนวน 15 คน โดยต้องการให้ตัวแทนชาวสวนยาง ทั้ง 18 คน เป็นผู้สรรหากันเอง และจะ ยื่นหนังสือคัดค้านอนุกรรมการสรรหา กยท.ต่อ พล.อ.ฉัตรชัย สาริกัลยะ รัฐมนตรี ว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ใน ฐานะประธานต่อไป

ไทยจัดประชุมชลประทานโลก ถกรับมือ'อากาศเปลี่ยนแปลง'

ไทยเตรียมเป็นเจ้าภาพจัดประชุมชลประทานโลกครั้งที่ 2 ปลายปี 2559 เผยนักวิชาการทั่วโลกจะร่วมหารือในประเด็นการบริหารจัดการน้ำในสภาวะที่โลกมีการเปลี่ยนแปลง พร้อมนำเสนอพระอัจฉริยภาพด้านการบริหารจัดการน้ำของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวให้ทั่วโลกได้รับรู้

ผู้สื่อข่าว "ประชาชาติธุรกิจ" รายงานว่ากระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีการประชุมคณะกรรมการอำนวยการจัดการประชุมชลประทานโลก ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อเตรียมงานการจัดประชุมชลประทานโลก โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติแต่งตั้งให้ พล.อ.ฉัตรชัย สาริกัลยะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานอำนวยการในโอกาสจัดการประชุมชลประทานโลกครั้งที่ 2 และการประชุมมนตรีฝ่ายบริหารระหว่างประเทศครั้งที่ 67 ที่จะจัดขึ้น ณ ศูนย์ประชุมและแสดงสินค้านานาชาติเฉลิมพระเกียรติ 7 รอบพระชนมพรรษา จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างวันที่ 6-12 พฤศจิกายน 2559

การประชุมดังกล่าวถือเป็นเวทีในการให้ประชาคมชลประทานทั่วโลกพบปะหารือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหาแนวทางร่วมกันในการพัฒนางานด้านการชลประทานและการระบายน้ำ และจะหารือร่วมกันในหัวข้อการบริหารจัดการน้ำภายใต้สภาวะการเปลี่ยนแปลงของโลก : บทบาทการชลประทานต่อความยั่งยืนด้านอาหาร โดยมีเป้าหมายสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ 1.การแสวงหาแนวทางการบริหารจัดการเพื่อสร้างความสมดุลระหว่างน้ำ อาหาร พลังงานและระบบนิเวศ 2.ร่วมกำหนดวิธีการรับมือที่เหมาะสมกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศที่มีผลต่อปริมาณน้ำทั้งอุทกภัยและภัยแล้ง อย่างเช่น สถานการณ์ภัยแล้งที่กำลังคุกคามประเทศไทยในขณะนี้ เราจะมีวิธีการในการรับมืออย่างไรให้ผ่านวิกฤตน้ำแล้ง จะลดปริมาณการใช้น้ำของทุกภาคส่วน หรือจะ

พล.อ.ฉัตรชัย สาริกัลยะ

จัดหาแหล่งเก็บกักน้ำใหม่ ๆ เพื่อเก็บกักน้ำท่าก่อนไหลลงสู่ทะเล เป็นต้น 3.การใช้ระบบชลประทานและการระบายน้ำเพื่อลดความยากจนและความหิวโหย โดยร่วมวางแผนทางพัฒนาแหล่งน้ำ ซึ่งถือเป็นปัจจัยพื้นฐานให้เพียงพอที่จะสนับสนุนเกษตรกรรายย่อยใช้ทำการเกษตร

นอกจากนั้นประเทศไทยยังมุ่งหวังที่จะเป็นศูนย์กลางการพัฒนาเทคโนโลยีด้านการชลประทานและการระบายน้ำในภูมิภาคอาเซียนอีกด้วย และถือเป็นโอกาสสำคัญที่จะได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ในการแก้ไขวิกฤตน้ำภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศของโลก ซึ่งส่งผลกระทบต่อเฉพาะด้านการเกษตร แต่รวมถึงสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศและนับวันจะรุนแรงยิ่งขึ้น อย่างเช่น มหาอุทกภัยในปี 2554 และสถานการณ์น้ำแล้งที่เกิดขึ้นต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2557 จนถึงปัจจุบัน

ส่วนประเด็นเนื้อหาทางวิชาการที่จะจัดแสดงและระดมความคิดเห็นในการประชุมชลประทานโลกครั้งนี้ จะพิจารณาตามกรอบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ประกอบด้วยเนื้อหาทางด้านวิชาการเกี่ยวกับพระอัจฉริยภาพด้านการบริหารจัดการน้ำของประเทศไทยในช่วง 60 ปีที่ผ่านมา

■ กสส.หนุนสหกรณ์บริหารงานยึดหลักธรรมาภิบาล

ลุยนโยบายลดต้นทุนการผลิต

กรมส่งเสริมสหกรณ์ สนองนโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เดินหน้าสนับสนุนการลดต้นทุนการผลิตสมาชิกสหกรณ์ พร้อมส่งเสริมยึดหลักธรรมาภิบาลบริหารงาน เน้นพัฒนาความรู้บุคลากรสหกรณ์สู่การสร้างความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

กสส: ดร.วิณะโรจน์ ทรัพย์ส่งสุข อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ เปิดเผยว่า จากที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้กำหนดนโยบายประจำปีงบประมาณ 2559 ให้เป็นปีแห่งการลดต้นทุนการผลิตทางการเกษตร ซึ่งถือเป็นเรื่องสำคัญในการสร้างโอกาสการแข่งขันให้กับเกษตรกร และกลุ่มสหกรณ์ ทั้งนี้ กรมส่งเสริมสหกรณ์ ในฐานะผู้ดูแลภาคสหกรณ์ ซึ่งมีสมาชิกทั้งหมดประมาณ 12 ล้านคน ได้มีการสนับสนุนนโยบายดังกล่าวอย่างเต็มที่ ซึ่งเป็นแนวนโยบายที่ดีของภาคการเกษตร เป็นการสร้างความเข้มแข็งให้กับสหกรณ์ที่เห็นเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน โดยเบื้องต้น กรมฯ ได้มีการเรียกประชุมผู้บริหาร และกำชับให้ไปดำเนินการปรับแผนเพื่อให้ออกมาสนองแนวนโยบายดังกล่าว เรื่องไหนที่ดำเนินการไปแล้วไม่ช่วยให้เกิดประโยชน์ ก็ให้มีการปรับแผนให้สอดคล้องกับนโยบายการลดต้นทุนการผลิต รวมทั้งให้เร่งดำเนินการตามนโยบายสร้างความเข้มแข็งให้กับสหกรณ์ ซึ่งพลเอกฉัตรชัย

สาริกัลยะ รมว.เกษตรและสหกรณ์ ให้ความสำคัญเช่นกัน เพราะถ้าสหกรณ์เข้มแข็งเศรษฐกิจพื้นฐานก็จะมั่นคงและประเทศไทยก็จะมั่นคงด้วย เช่น แนวคิดทฤษฎีใหม่ ซึ่งเป็นแนวคิดที่ดี เพราะเป็นการสร้างความเข้มแข็งขั้นพื้นฐานในการพึ่งพาตนเอง

ดร.วิณะโรจน์ กล่าวว่า โดยแผนการดำเนินการตามนโยบายการลดต้นทุนการผลิต ที่ปรับจะต้องสอดคล้องในการตอบสนองแนวนโยบายของรัฐบาล กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รวมทั้งตอบสนองนโยบายของกรมส่งเสริมสหกรณ์ ในการสร้างความเข้มแข็งให้กับสหกรณ์ และพัฒนาสหกรณ์ให้มีความก้าวหน้าด้านธุรกิจ เพื่อเป็นองค์กรหนึ่งที่สามารถสร้างความก้าวหน้าเชิงเศรษฐกิจในชุมชน รวมถึงการดูแลสหกรณ์ให้มีธรรมาภิบาล มีการบริหารจัดการภายในที่ดี เพื่อลดปัญหาการทุจริต ซึ่งกรมฯ ถือเป็นนโยบายสำคัญที่จะเร่งเข้าไปดำเนินการให้สหกรณ์ทุกสหกรณ์มีธรรมาภิบาลในการดำเนินการ ซึ่งเรื่องของข้อบกพร่องต่างๆ ไม่ได้หมายความว่าสหกรณ์จะตั้งใจทำ แต่บางที่อาจจะพลาดพลั้งโดยที่ไม่รู้ ฉะนั้น กรมจะต้องมีการพัฒนาความรู้บุคลากรสหกรณ์ ให้มีการบริหารสหกรณ์ที่ถูกต้องไม่ผิดกฎหมายและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสหกรณ์ และทำอย่างไรให้สมาชิกสหกรณ์

มีความมั่นคง สหกรณ์มีความแข็งแรงอย่างยั่งยืน

ดร.วิณะโรจน์ กล่าวเพิ่มเติมว่า อย่างไรก็ตาม สิ่งที่มาชิกสหกรณ์ และเกษตรกรจะได้รับจากนโยบายการลดต้นทุนการผลิต คือ ความมั่นคงเชิงเศรษฐกิจของครอบครัว และชุมชน อีกทั้งถือเป็นนวัตกรรมใหม่ที่ทุกคนจะได้รู้ว่าการทำเกษตรกรรม มีโอกาสที่จะพัฒนาเรื่องการลดต้นทุนการดูแลตนเองได้ ซึ่ง รมว.เกษตรและสหกรณ์ปรารถนาที่จะให้เกษตรกรได้รับรู้ และเรียนรู้ โดยมุ่งเน้นการเรียนรู้ในชุมชน เช่น ศูนย์การเรียนรู้ 882 แห่งในพื้นที่ทั่วประเทศเน้นให้ทุกหน่วยงานในสังกัด ดำเนินการเชิงบูรณาการมีการทำงานเป็นทีมสอดคล้องและเสริมเติมต่อกันให้เกิดประโยชน์สูงสุดในภาคการเกษตร

เปิดกรุดม.ตู้3-’อภิศักดิ์’ คุ้มฟูลุค 394 ล้าน

วันที่ 13 ต.ค. ที่สำนักงานป.ป.ช. สนามบินน้ำ โดยสำนักตรวจ สอบทรัพย์สินภาคการเมือง เปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ หนี้สินพร้อมเอกสารประกอบของรัฐมนตรีและเอกสารประกอบของ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในรัฐบาลพล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกฯ กรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ 23 ต.ค.58 จำนวน 19 ราย และ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ 19 ต.ค. 20 ราย 21 ตำแหน่ง และสมาชิก สภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) กรณีพ้นจากตำแหน่งวันที่ 17 ต.ค. 2 ราย คือ พล.อ.ศิริชัย ดิษฐกุล และพล.อ.อนันตพร กาญจนรัตน์ ที่ลาออกไปเป็นรัฐมนตรี

รัฐมนตรีที่เข้ารับตำแหน่งใหม่ 19 ราย อาทิ พล.อ.ธนะศักดิ์ ปฏิมา ประกร รองนายกฯและคู่สมรส มีทรัพย์สิน 184,278,868 บาท พล.อ.อ.ประจิน จั่นตอง รองนายกฯและคู่สมรส มีทรัพย์สินมากกว่า หนี้สิน 26,908,358 บาท พล.อ.ฉัตรชัย สาริกัลยะ รว.เกษตรและ สหกรณ์ และคู่สมรส มีทรัพย์สิน 34,967,140 บาท พล.อ.สุรศักดิ์ กาญจนรัตน์ รว.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และคู่สมรส มีทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน 26,116,656 บาท นายอุดม สวานาน รว.เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ไอซีที) และคู่สมรส มีทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน 168,550,175 บาท พล.อ.อนันตพร กาญจนรัตน์ รว.พลังงาน และคู่สมรส มีทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน 47,023,470 บาท

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า รัฐมนตรีใหม่ที่มีทรัพย์สินมากที่สุดคือ นาย อภิศักดิ์ ดันดีวรงค์ รว.คลัง มีทรัพย์สิน 394,114,426 บาท ส่วนใหญ่เป็นเงินฝาก 141,354,350 บาท เงินลงทุน 165,270,074 บาท โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง 40,795,000 บาท และเป็นทรัพย์สินอื่นของ คู่สมรส 10,295,000 บาท อาทิ ต่างหูเพชร แหวนเพชร สร้อยมุก สร้อย เพชร กระเป๋าถือทองคำน้ำหนัก 296.7 กรัม 1 ใบ มูลค่า 465,000 บาท

รัฐมนตรีที่มีทรัพย์สินน้อยที่สุดคือ พล.ร.อ.ฉัตรชัย พิพัฒน์ชัย รองนายกฯ มีทรัพย์สิน 10,785,261 บาท ประกอบด้วยเงินฝาก เงินลงทุน ที่ดิน และทรัพย์สินอื่น เช่น ปืนสั้นออโตแมติก 2 กระบอก นาฬิกาข้อมือยี่ห้อหรูอีก 4 เรือน มีหนี้สินซึ่งเป็นเงินกู้จากสหกรณ์ ออมทรัพย์วังเดิม จำกัด 2,483,879 บาท

ส่วนรัฐมนตรีในทีมเศรษฐกิจที่น่าสนใจ อาทิ นายสมคิด จาคูศรี พิทักษ์ รองนายกฯ ที่มีทรัพย์สิน 146,916,928 บาท โดยส่วนใหญ่ เป็นโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง เงินฝาก ที่ดิน เงินลงทุน ส่วนทรัพย์สิน

สินอื่นๆ อาทิ นาฬิกาข้อมือ พระเครื่อง สร้อย และแหวน มีมูลค่า 1,200,000 บาท นายออมสิน ชีวะพุกภัย รว.คมนาคม และคู่สมรส ที่มีทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน 68,294,221 บาท ซึ่งทรัพย์สินส่วนใหญ่ เป็นเงินลงทุน ที่ดิน โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง เงินฝาก นำสังเกตว่า นายออมสินและคู่สมรส ได้ยื่นบัญชีทรัพย์สินว่าไม่มีเงินสด เงินให้ กู้ยืม ยานพาหนะ สิทธิสัมปทาน ทรัพย์สินอื่นๆ เลย แต่แจ้งว่ามีหนี้สิน เป็นเงินกู้สินเชื่อบ้านจากธนาคารกสิกรไทยมูลค่า 2,367,475 บาท

นายสุวิทย์ เมษินทรีย์ รว.พาณิชย์ มีทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน 97,337,126 บาท ส่วนใหญ่เป็นเงินลงทุน ที่ดิน โรงเรือนและสิ่งปลูก สร้าง และเป็นทรัพย์สินอื่นๆ มีมูลค่าสูงถึง 31,925,000 บาท โดยเป็น ของสะสมที่เป็นวัตถุโบราณ รวม 134 รายการ อาทิ เทวรูปอินเดีย เทวรูปเขมร เศียรพระ รูปปั้นยุคสุโขทัย ยุคกระดังงาโบราณของ พระพิฆเนศอินเดีย พระพิฆเนศเขมร เศียรพระพุทธรูปที่ทำจากหิน หนุมานเขมร กระจาเขมร ศิวลึงค์เขมร พระพุทธรูปสมัยทวารวดี กานโบราณ ราชรถ ศิลปาชีพ ปลาโบราณจากพม่า เครื่องปั้นดินเผา ยุคสุโขทัย เสาคินจีน ชิ้นส่วนเสลี่ยงโบราณ นาฬิกาหุระ สะสมเหรียญ ทองคำ เหรียญโบราณ ทองคำแท่ง ชุดเครื่องประดับทองคำ พระ เครื่อง จั๊เพอร์ กำไลเพชร คัมพูเพชร แหวนเพชร ชุดเครื่องประดับมุก พล.อ.ศิริชัย ดิษฐกุล รว.แรงงาน มีทรัพย์สิน 92,071,271 บาท มีของสะสมเป็นพระเครื่อง 150 รายการ มูลค่า 8.3 ล้านบาท อาทิ พระสมเด็จวัดระฆัง 3 องค์ องค์ละ 1 ล้านบาท หลวงปู่ทวดเลื่อน สมณศักดิ์ 1 องค์ ราคา 1 ล้านบาท สมเด็จจิตรลดา 1 องค์ ราคา 1 ล้านบาท นางพรวิมล ดิษฐกุล คู่สมรส มีของสะสมเป็นพวกอัญมณี อาทิ แหวน 112 วง ต่างหู 74 คู่ และสร้อยคอ 40 รายการ รวมมูลค่า 28.5 ล้านบาท

ส่วนรัฐมนตรีที่พ้นจากตำแหน่ง ประกอบด้วย ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เทวกุล อดีตรองนายกฯ และคู่สมรส มีทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน 1,302,038,134 บาท เทียบกับครั้งที่เข้ารับตำแหน่งวันที่ 4 ก.ย.57 พบว่ามีทรัพย์สินลดลง 76,356,768 บาท โดยทรัพย์สินที่ลดลงเป็น ของคู่สมรส ขณะที่นายจักรมณต์ ฝาสุกวนิช อดีตรว.อุตสาหกรรม และคู่สมรส มีทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน 61,516,307 บาท เทียบกับ ครั้งที่เข้ารับตำแหน่ง มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น 9,780,299 บาท ถือเป็นอดีต รัฐมนตรีที่พ้นตำแหน่งและมีทรัพย์สินเพิ่มมากที่สุด เป็นในส่วนของเงิน ลงทุน ซึ่งเป็นหุ้นในตลาดหลักทรัพย์

ส่วนรัฐมนตรีที่พ้นจากตำแหน่ง ประกอบด้วย ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เทวกุล อดีตรองนายกฯ และคู่สมรส มีทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน 1,302,038,134 บาท เทียบกับครั้งที่เข้ารับตำแหน่งวันที่ 4 ก.ย.57 พบว่ามีทรัพย์สินลดลง 76,356,768 บาท โดยทรัพย์สินที่ลดลงเป็น ของคู่สมรส ขณะที่นายจักรมณต์ ฝาสุกวนิช อดีตรว.อุตสาหกรรม และคู่สมรส มีทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน 61,516,307 บาท เทียบกับ ครั้งที่เข้ารับตำแหน่ง มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น 9,780,299 บาท ถือเป็นอดีต รัฐมนตรีที่พ้นตำแหน่งและมีทรัพย์สินเพิ่มมากที่สุด เป็นในส่วนของเงิน ลงทุน ซึ่งเป็นหุ้นในตลาดหลักทรัพย์

อินโดฯประกาศรับรองพื้นที่ปลูกหอมแดงไทย

นายธีรภัทร ประยูรสิทธิ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เปิดเผยว่า เนื่องจากประเทศอินโดนีเซียได้ออกกฎกระทรวงที่เป็นอุปสรรคต่อการค้าสินค้าเกษตรจากไทยหลายฉบับ อาทิ กฎระเบียบควบคุมการนำเข้าสินค้าพืชสวน และการจำกัดจุดนำเข้าสินค้าผักและผลไม้สดเหลือเพียง 4 จุด

ได้แก่ ทำเทียมเรือ Soekarno-Hatta เมืองมาลาสซ่า ทำเทียมเรือ Belawan เมืองเมดาน ทำเทียมเรือ Tanjung Perak เมืองสุราบายา และท่าอากาศยาน Soekarno-Hatta กรุงจาการ์ตา ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อ การส่งออกหอมแดงของไทยค่อนข้างมาก

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงได้มอบหมายให้กรมวิชาการเกษตรเร่งยื่นเสนอพื้นที่ปลอดศัตรูพืชหรือ Pest Free Area (PFA) สำหรับหอมแดง เพื่อให้สามารถส่งออกหอมแดงเข้าไปได้ทุกด่านนำเข้าทั่วประเทศอินโดนีเซีย โดยเฉพาะด่านท่าเรือที่กรุงจาการ์ตา ซึ่งเป็นด่านนำเข้าหลักของสินค้าจากไทยและประเทศต่าง ๆ

ภายหลังอินโดนีเซียส่งเจ้าหน้าที่หน่วยงาน IAQA มาตรวจประเมินแปลงปลูกหอมแดง โรงรวบรวมและโรงคัดบรรจุหอมแดง 2 บริษัท ในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ รวมทั้งดูงานห้องปฏิบัติการโรคพืช สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช ผลปรากฏว่า IAQA มีความพึงพอใจในระบบการผลิตหอมแดงและระบบการควบคุมศัตรูพืชในหอมแดงของไทย

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียจึงได้ประกาศรับรองแหล่งปลูกหอมแดง จังหวัดศรีสะเกษ เป็นพื้นที่ปลอดศัตรูพืชกักกัน 2 ชนิด ได้แก่ Ditylenchus destructor และ Urocystis cepulae ตั้งแต่วันที่ 16 กันยายน 2558 ที่ผ่านมา ซึ่งการได้รับอนุญาตครั้งนี้ ทำให้ไทยสามารถส่งออกสินค้าหอมแดงไปยังอินโดนีเซียโดยผ่านเข้าทางท่าเรือ Tanjung Priok ซึ่งเป็นท่าเรือสำคัญของอินโดนีเซียได้ โดยเบื้องต้นคาดว่าจะทำให้การค้าและ

หอมแดงไทยหลายประเทศให้การยอมรับ

แปลงปลูกโตมาตราฐาน

หอมแดงศรีสะเกษ

การส่งออกหอมแดงของไทยมีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น ทั้งยังทำให้ผู้ส่งออกไทยสามารถส่งออกได้ทุกจุดนำเข้า และสามารถกระจายสินค้าไปยังเมืองต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว ขณะเดียวกันยังช่วยลดค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบสินค้าและประหยัดต้นทุนค่าขนส่งให้กับผู้ประกอบการพร้อมลดความเสี่ยงปัญหาสินค้าเน่าเสีย และเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันให้กับเกษตรกรของไทยด้วย ซึ่งจะส่งผลักดันปริมาณและมูลค่าการส่งออกหอมแดงไทยเพิ่มสูงขึ้นในอนาคต

อย่างไรก็ตาม กระทรวงเกษตรฯ ได้สั่งการให้กรมวิชาการเกษตร เร่งดำเนินการขอขยายพื้นที่ปลอดศัตรูพืชกักกันสำหรับหอมแดงให้ครอบคลุมแหล่งปลูกหอมแดงเพื่อการส่งออกเพิ่มขึ้น เช่น จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย และลำพูน เพื่อเพิ่มโอกาสทางการตลาดให้กับเกษตรกรให้มากขึ้นอีกด้วย

ทั้งนี้ พื้นที่ปลูกหอมแดงของจังหวัดศรีสะเกษที่ได้รับการรับรองพื้นที่ปลอดศัตรูพืชกักกันจากกระทรวงเกษตรของอินโดนีเซีย นั้น มีพื้นที่ปลูกกว่า 28,580 ไร่ เกษตรกร

จำนวน 7,943 ครัวเรือน โดยแหล่งปลูกสำคัญอยู่ที่อำเภอราษีไศล งามชุมน้อย ขุขันธ์ อุทุมพรพิสัย วังหิน และกันทรารมย์ ซึ่งปีการผลิต 2557/2558 นี้ คาดว่าจะมีผลผลิตประมาณ 92,976 ตัน คิดเป็นมูลค่ากว่า 1,394 ล้านบาท.